TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 892
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Salo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kuinka byrokratismi häviää

Kapitalistinen kumous, asettui vastustamaan kaikkia feodaalisen itsevaltiuden piirteitä ja ominaisuuksia ja julisti armottoman sodan byrokratismia vastaan.

Mutta kapitalistinen järjestelmä, huolimatta siitä, että sen kannattajat huulillaan kannattavat yleistä demokratismia, on laajentunut ja yleistänyt byrokratismin ennen tuntemattomaan laajuuteen.

Vasta kapitalistien tuotantotavan aikana byrokratismi on kokonaan vallannut yhteiskuntataloudelliseen toimintaan ja tullut sen johtavaksi ja määräävä̈ksi piirteeksi. Kapitalismi, joka ulkokultaisesti näyttelee kansanvaltaa, on syvimmältä olemukseltaan yksilöiden valtaa tehden mahdolliseksi pääomavallan byrokratismin jokaisessa suhteessa. Työnteettäjät hallitsevat tehtaassa yksinvaltiaasti. Työnjohtajan tahto hallitsee jokaista työläistä tuotannossa. Kaikki valtion voimakeinot tukevat pääoman edustajan yksinvaltiutta. Kaikki vapaudet tuotannossa ovat poistetut silloin kuin tuotannon perustarkoitus on yliarvon riistäminen.

Tästä taloudellisesta perusseikasta johtuu, että byrokratismi ei ole poistunut, mutta on vain muuttanut muotoaan keskiaikaisesta byrokratismista. Tästä tuotannon kontrollin yksilöllisyydestä johtuvat kaikki ne byrokraattiset ominaisuudet mitä me tapaamme porvarivaltioissa. Virkamiehet esiintyvät yksinvaltiaana. Tuomioistuimet pääoman tahdon nöyrinä täytäntöön panijoina ja kaikki valtion koneiston eri osastot ovat palvelemassa pääoman byrokratismia. Näin on asian laita huolimatta valtion ulkonaisesta muodosta, huolimatta siitä, pukeutuuko porvarivaltio kapitalismin oletettuun valekansanvallan periaatteisiin vaiko selvästi yksinvaltiuuteen.

Vasta sosialismin vallitessa voivat byrokraattiset piirteet täydellisesti poistua. Luokkien katoamisen kautta voidaan saavuttaa tasa-arvo ja vasta sen kautta ylimysvalta samoin kuin valta yleensä käy tarpeettomaksi. Köyhälistön valta-asema, kuten Lenin selittää, johtaa byrokratismin häviämiseen.

"Viitaten kommuunin esimerkkiin huomautti Marx juuri, että sosialismin vallitessa virkamiehet lakkaavat olemasta "byrokratteja", olemasta "virkamiehiä", lakkaavat sellaisia olemasta, sen mukaan kuin toteutetaan ei ainoastaan vaalioikeus, mutta myöskin joka-aikainen erottaminen, palkan alentaminen työmiehelle maksettavan keskipalkan tasolle, parlamenttaaristen vaihtaminen "työtätekeviin, s. o. lakialaativiin ja niitä käytännössä toteuttaviin".

Työläisvaltio asettuu kielteiselle kannalle porvarilliseen demokratiaan nähden, ei demokratiaan yleensä, päinvastoin tahtoo se tehdä sen toteuttamisen mahdolliseksi.

"Sosialismin vallitessa toipuu paljon "alkuperäisestä" demokratiasta, sillä ensikerran tapahtuu sivistyneiden yhteiskuntien historiassa, että väestön joukot nousevat itsenäiseen osanottoon ei ainoastaan äänestyksiin ja vaaleihin, mutta myöskin jokapäiväiseen hallintoon. Sosialismin vallitessa tulevat kaikki ottamaan osaa hallintoon vuoron perään ja tottuvat nopeasti siihen, ettei kukaan johtaisi", luemme me edelleen.

Idealisoimalla demokratian joukkoja varten, tulee työväenluokan vallan johtaa byrokratismin hävittämiseen.

"Oppikaamme kommunaardeilta historialliseksi käynyttä rohkeutta — ehdotti Lenin — pitäkäämme heidän käytännöllisiä toimenpiteitään osviittoina käytännöllisesti tarpeelliselle ja välittömästi toteutettavissa oleville toimenpiteille ja silloin, kulkien tätä tietä tulemme me byrokratismin täydellisen häviämisen päämäärään."

Sellainen on työläisvaltion teoreettinen rakenne. Venäjän vallankumouksen erikoisoikeudet, köyhälistön toteuttama diktatuuri takapajulla olevassa talonpoikaismaassa ja kuulumattoman vaikeat olosuhteet, joiden vallitessa työn tasavallan tuli elää, esittävät työläisdemokratian johdonmukaista toteuttamista ja byrokratismin kukistamista kolmena ensi vuonna punaisen lokakuun jälkeen.

PORVARILLISEN DEMOKRATIAN KAMOFLAAGIA

Hallituksen suurjury on hyväksynyt kanteen National Coal Associationia, joitakin yksityisiä hiilikaivosomistajia ja United Mine Workers liiton virkailijoita vastaan. Näitä syytetään yhteisesti salaliittoutumisesta valtioiden välisen kaupan rajoittamisen tarkoituksessa. Tämä on sangen merkillinen asiakirja. Se toidstaa kuinka moninaiset ovat keinot, joilla pyritään salata luokkaristiriitaisuuksia kapitalistisessa valtiossa.

Jos syytöksellä on mitään tarkoitusta, tiedämme etukäteen, että tarkoituksena ei ainakaan ole hiilikaivosomistajien rankaiseminen tai heidän sodanaikaisten suunnattomien voittojensa pienentäminen. Kaukana siitä. Jos kukaan tulee nostetusta kanteesta kärsimään, jos sitä nimittäin tullaan painostamaan, niin tulevat siitä kärsimään kaivosmiehet, joiden sopimus korotetuista palkoista kaivosomistajien kanssa voidaan tulkita "salaliittoutumiseksi." Kannekirjeestä nähdäänkin, että kaivostyöläisten järjestöä syytetään palkankorotuksen hyväksymisestä. Edelleen syytetään, että kaivostyöläiset hyötyivät siitä, että eräitä hiilikaivoksia täytyi seisauttaa. Tavallista järkeä omaavalle ihmiselle on muuten vaikea käsittää, miten kaivostyöläiset voisivat hyötyä jonkun kaivoksen seisauttamisesta.

Kaivosomistajia ja kaivostyöläisiä vastaan nostettu kanne on todellisuudessa ainoastaan kamofleerattu hyökkäys työväenjärjestöjä vastaan, suunniteltu siinä tarkoituksessa, että se tyydyttää maan niin sanottuja liberaalisia aineksia. On tahdottu osottaa kuinka puolueeton valtio on työn ja pääoman välisissä taisteluissa, kun syytökset nostetaan samalla haavaa sekä työnantajia että työläisiä vastaan. Tämä näyttää tasapuoliselta, johon liberaalisilla aineksilla ei ole mitään muistuttamista. Tämmöinenkin ilveily kuuluu porvarillis-demokraattisen yhteiskunnan moniin farsseihin.

SOS.-PUOLUE ON EDUSTETTUNA WIENIN KONFERENSSISSA

Oikeistososialistien "internationalen" hommaajat ovat nyt siis kokoontuneet v. k. 22 p:nä Wienissä.

Tämän johdosta lausuu Bergerin lehti (edustaen sosialistipuolueen nykyisen johdon mielipidettä tarkalleen) m. m. seuraavaa:

„Nykyisen konferenssin toimia tullaan seuraamaan suurella mielenkiinnolla. Mitä tulee Yhdysvaltain sosialistipuolueeseen, on meille ilmoitettu, että se tulee olemaan edustettuna epävirallisesti kuten ennenkin."

Samalla tavalla siis kuten Bernin konferenssissakin.

Milläs tavalla se taas olikaan edustettuna Bernin konferenssissa? Minkälaista oli se epävirallinen edustus?"

Se oli sellaista, että sosialistipuolueen edustajille myönnettiin täydet edustajaoikeudet ja otti edustaja osaa konferenssissa valiokuntatyöhön, ollen muun muassa laatimassa manifestia.

Raivaaja voisi tämän nyt lukijoilleen tiedottaa. Please.

Että näin tulee käymään, sen olemme me jo sanoneet moneen kertaan. Äskettäin julkaisimme Vienin konferenssia hommailevan komitean suunnitelman, jossa on varattuna viisi edustajasijaa Yhdysvaltain sosialistipuolueelle.

Tätä asiaa koskeva sosialistipuolueen sihteerin kirjelmä, jonka myöskin olemme julaisseet (Raivaaja ei sitä ole vieläkään uskaltanut julaista) osottaa, että sosialistipuolueen johtajain myötätunto on täydelleen tämän homman takana, mutta että vain jäsenistöä peläten ei uskalleta sen mukaan toimia, eikä liioin ole varojakaan — varsinkin nyt kuin suomalainen, sosialistijärjestö on lakannut puolueelle rahoja tuomasta.

Siksi täytyy turvautua tuollaiseen takapihan politikoimiseen.

Annetaan jonkun Europassa oleilevan herrasmiehen edustaa siellä sosialistipuoluetta — ja samaan aikaan sanotaan jäsenistölle täällä, että "emme ole edustettuna", taikka jos ollaankin, on se vain tuollaista "epävirallista".

Täytyy olla joksikin suuri luottamus jäsenistön (sen verran mitä sitä lie jälellä) typeryyteen voidakseen uskoa noin tökerön ja läpinäkyvän pelin menestymiseen!

Ja Raivaajan tehtävänä on nyt koettaa parhaansa mukaan pitää idän suomalaisten sosialistiosastojen jäseniä tuossa laumassa. Tämän tehtävän tärkeimpänä osana on koettaa estää näitten jäsenten millään tavalla pääsemästä tietämään tämän pelin kulkua. Siksi on jätetty julkaisematta kaikki tätä asiaa koskevat asiakirjat ja tiedot.

Sellaista huijausta!

Sosialistipuolueen nykyisen johdon ajatuksia tulkitsee Bergerin lehti äsken mainitussa kirjotuksessaan edelleen m. m. seuraavaan tapaaan:

Jospa sosialistipuolue olisi voinut lähettää edustajansa silloin Toisen Internationalen konferenssiin Berniin — 1919 helmikuulla — olisi Toinen Internationale vielä elossa. Kun niin ei voitu tehdä, oli seurauksena, että "kongressi luisui niin kauaksi oikealle, että se ei saanut paljon mitään aikaan." Mitä se sitten sai aikaan — muille paitsi kansainväliselle kapitalismille! — sitä ei Berger sano.

Saksan noskelaiset seuraavat yhtä suurella mielenkiinnolla Vienin konferenssin menoa kun Bergerkin. Sinnepä nekin edustajansa lähettävät lopultakin.

Ja kotonaanpa siellä tuntevat olevansa. — Työm.

TYÖSIHTEERI SELITTÄÄ KARKOITUKSIA

Eräässä sanomalehtiä varten julaistussa raportissa selittää työvirasto lähemmin ulkomaalaisten vangitsemisia ja karkoituksia. Raportissa lausutaan, että kaikkiaan 9,851 vangitsemislupaa oli annettu epäilyttävien henkilöitten pidättämiseksi, josta vähintäin 6,000 on ollut ulkomaalaisia punaisia tai vallankumouksellisia. Vangitsemisluvat ovat myönnetyt siirtolaislakien perusteella ja pidätetyt on saatettu kuulusteltavaksi. Raportissa selitetään, kuinka työvirastolla ei ole rikosoikeudellista valtaa että viraston valtuuksiin kuuluu vain siirtolaislakien voimassa pitämisestä huolehtiminen. Selitetään, että melkein kaikki vangitut ovat kuuluneet jäseninä johonkin järjestöön ja että järjestöjen oikeudellisuus ja laillisuus siitä syystä sukeutui tutkimuksessa kyseenalaiseksi. Äärimmäisimmät ovat vaatineet, että jäsenyys esim. I. W. W. liitossa oikeuttaisi ulkomaalaisen karkoittamiseen, mutta tähän ei voitu suostua, lausutaan raportissa. Edelleen selitetään, että ulkomaalainen voidaan karkoittaa vasta sitte kun hän on tehnyt tekoja tai kannattanut tai edistänyt sellaisia tekoja, jotka ovat siirtolaislaeille vastakkaisia. Jäsenyys I. W. W. liitossa ja kommunistisessa työväenpuolueessa raportin mukaan ei siis oikeuta ulkomaalaisen karkoitusta sellaisenaan, selitetään raportissa edelleen. Mutta sen sijaan jäsenyys kommunistipuolueessa ja Venäjän Työläisten Uniossa antaa viranomaisille oikeuden karkoittaa ulkomaalaisen ilman muuta pelkän jäsenyytensä perusteella.

Lopuksi huomautetaan, että useista kanteista on luovuttu lopullisessa kuulustelussa. Mutta siitä huolimatta on ulkomaalaisia karkoiteltu maasta järjestelmällisesti.

Karkoittamista tarkoittavat toimenpiteet perustuvat sellaiseen virheelliseen käsitykseen, että ulkomaalaiset agitatsionillaan tässä maassa synnyttävät työläisten tyytymättömyyttä.

KAIKILLE TYÖVÄENLEHTIEN LUKIJOILLE!

Tarkastakaa lehtenne osotelappua, jolloin näette milloin tilaus loppuu. Nykyisen kalliin paperi- y. m. kustannuksien takia emme voi lähettää tilatuita lehtiä yhtään yli määräajan. Älköön kukaan vanha lehden tilaaja ajatelko että hänen lehteään lähetettäisiin yli määräajan, sillä olosuhteet ovat nyt kerta kaikkiaan sillä tavalla ettemme parhaalla tahdollakaan voi uudistamatta lähettää lehteä. Asiamiehet, ottakaa tämä asia huomioon ja uudistakaa tilaajien lehdet ajoissa jottei lehden lähetystä katkaista. — Levitysosasto.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Venäjän sähköistämissuunnitelma

Yleisvenäläläisessä neuvostojen edustajakokouksessa Moskovassa viime joulukuun 23 p:nä alusti tov. Krysyanovski kysymyksen Venäjän sähköistämisestä. Seuraavassa annamme lyhennetyn selostuksen tästä perin tärkeästä alustuksesta.

Suoritettavanamme on ollut vaikea tehtävä laatia sellainen maan teollisuuden kuntoonsaattamista koskeva suunnitelma, joka tekisi mahdolliseksi lyhyimmän ajan sisällä viedä meidät samanlaisiin voittoihin työn rintamalla kuin sotarintamalla. Tässä suhteessa olemme ratkaisevasti päättäneet sähköistää Venäjän. Sähkövoiman avulla tarjoutuu tilaisuus näyttää, minkälaisia voimia omaamme mahtavien tuotannollisten keskuksien pystyttämiseksi. Vallankumouksen valloitusten lujittamiseksi on välttämätöntä vahvistaa meidän taloudellinen rintamamme kestääksemme tuiman taistelun lännen kapitalistista taloutta vastaan. Tarmostamme huolimatta me saatamme tulla voitetuiksi, jos me yliarvioimme n. s. elävän voiman ja yritämme nojautua käytettävissämme olevaan elävään voimaan. Emme saata jäädä jälelle muista, mahtavia energialähteitä omaavista maista, vaan on välttämätöntä ryhtyä toimenpiteisiin maan sähköistämiseksi lähimpänä aikana.

Liikenne- ja polttoainepulan sekä työväen puutteen poistamiseksi on meidän käytettävissämme kolme tietä. Yhtenä on työtehon kohottaminen. Toisena keinona joka on välttämätön tuotannon kohottamiselle, on työn mekanisoiminen, s. t. sellaisten voimalähteitten löytäminen, jotka eivät ole lihasenergiaan sidottuja. Kolmantena keinona on saatta kaikkinainen työnteko ja järjestely houkuttelevaksi ja miellyttäväksi. Sähkönergian saamiseksi me pystytämme sellaisia mahtavia tuotantokeskuksia, jotka osiinsa sidottuina, samana verkkona, yhdistävät laajan talouden yhdeksi kokonaisuudeksi. Kun kerta tällainen sähköistysluuranko tulee tulotettua koko maan käsittäväksi niin samalla tämän maan talous muuttuu mitä yhtenäisimmäksi ja suunnitelmallisimmaksi. Sitäpaitsi ennen jäivät käyttämättä, kuten esim. jätteet. Siten kansantalouden kehityksen kannalta on sähköistäminen mitä suurin voimatekijä. Kun kerta näin on asianlaita, niin edessämme on suurtehtävä, maan sähköistäminen, jonka tulee laskea perustus kansantaloudelle.

Tärkeimpänä kohtana maan tuotannon kohottamisessa on kysymys polttoainepulan poistamisesta. Tässä suhteessa on tärkein Donin kivihiilialue. Donin teollisuuden kuntoonsaattamiseen menee useita vuosia ja silloin saamme takeita siitä, että noin 40 prosenttia tarvitsemastamme polttoainemäärstä tulee tyydytetyksi Donin hiilellä. Tällöin nousee eteemme kaksi seikkaa, jotka vaikeuttavat Donin hiilen käyttämistä. Toinen niistä on Donin hiilen liian hyvä laatu. Toiseksi on äärimmäisen vaikea siirtää hiiltä Moskovan ja Pietarin piireihin, 1,000—1,500 virstan päähän. Tähän katsoen Keski-Venäjän teollisuuden kohottamiselle ei Donin hiilellä lähiaikana voi olla ratkaisevaa merkitystä. Tästä johtuu pakko käyttää paikallista polttoainetta, Moskovan läheltä saatavaa hiiltä ja erittäinkin polttoturvetta. Polttoturvevarastot on suunnattomat. Turpeen valmistaminen kasvaa alituiseen, suunnilleen 5 miljaardilla puudalla vuodessa. Keskuksessa ja pohjoisessa voidaan sähköasemia varten käyttää turpeen lisäksi puuta. Turhaa on pelko siitä, että puun polttoaineen käyttämisellä olisi vahingolliset seuraukset meidän metsätalouteemme. Meillä on sellaisia suuria metsärikkauksia, jotka pelkällä vuotuisella lisäkasvulla voivat pitää yllä joukon sähköasemia. Kiinnittäessämme huomiota kolmanteen polttoainelähteeseen, naftaan, on lakattava sitä pitämästä polttoaineena. Päinvastoin nafta on tätä nykyä arvokas raaka-aine kemiallisessa tuotannossa. Naftasta, jota me poltamme, me voimme ulkomailta saada kivihiiltä kolminkertaisen vastikemäärän. Siten sähköistäminen päästää meidät vaikeasta asemastamme ja turvaa meille parhainta hiiltä.

Sähköistäminen on tie maatalouden kehittämiseen. Yhtä vaikea kuin polttoaine — on elintarverintamakin. Vaikeuden voittamiseksi on välttämätöntä ryhtyä johonkin poikkeukselliseen toimenpiteisiin. Venäjältä saadaan noin 4 miljaardia puutaa viljaa. Tästä määrästä lankeaa Vähä-Venäjän osalle 1,400 miljoonaa, osa saadaan Volgan varsilta ja suurin osa Pohjois-Kaukaasiasta ja Siperiasta. Keski-Venäjä tuottaa viljaa erittäin vähän. Maan muokkaaminen mekaanisin keinoin, sähköenergian ja traktorien käyttäminen tarjoaa meille mahdollisuuden kohottaa maatalouttemme kaakossa, sekä vapauttaa sen keskiset ja pohjoiset läänit riippuvaisuudestaan viljarikkaampiin lääneihin nähden. On todisteita, että maatalouden sähköistämisen kautta voidaan viljan tuotanto korottaa 200—300 prosentilla. Ottaaksemme lähinta aikaa varten vähimmän mahdollisen, korottaa se esim. 10—20 prosentilla, niin silloinkin me saamme 400—800 miljoonaa puutaa leipää, mikä on meille välttämätön sekä sisäistä käyttöä että ulosvientiä varten.

Teollisuuden sähköistämisellä me kohotamme teollisuuden tuottavaisuuden kaksinkertaiseksi tai ainakin 80 prosentilla. Tällöin polttoaineiden kulutus nousee vain 35 pros. suuremmaksi entisestään, työarmeijan lukumäärä 17 pros. ja mekanisoimiselimien luku kasvaa 67 pros.

Kulkulaitosten sähköistäminen. Selviytyäksemme rautateiden kuormituksesta, on meidän välttämätöntä kohottaa rautateitten kuljetuskykyä. Tämä taas käy päinsä sähköistämisen kautta. Rautateitten kuljetuskyky lisääntyy täten 2—3 kertaiseksi, joten 1,500 virstan matkat lyhenevät 500 virstaiseksi. Moskovan—Pietarin 600 virstan välinen taipale muuttuu 200 virtaksi.

Uudet sähköistämisasemat ja niiden merkitys. Ennen kaikkea on välttämätöntä rakentaa 27 asemaa sellaisiin piireihin, joista tarjoutuu mahdollisuus yhdistää miltei koko Venäjän yhdeksi ainoaksi verkoksi. Ennen kaikkea on sähköistettävä Donin piiri ja ensimmäinen 20,000 kilovatin voimainen asema tulee rakennettavaksi Kashperovsan kauppalaan. Lähelle Litsilanskajaa hiilen koksiksi polttamisalueella pystytetään niinikään asema, joka tulee muokkaamaan jätteitä, varaamalla siten mandollisuuden käyttää kallisarvoisempia hiililajeja muihin tarkoituksiin. Siten on Donin kivihiilialueelle erittäin tärkeää saada asema Dnieperin varrelle. Se tulee sijoitettavaksi Aleksandroviskan kaupunkiin. Tämän aseman tarkoituksena on saada Dneperin kosket patoamalla vesiputous, joka tuottaisi suunnilleen 200—300 miljoonaa kilovattia voimaa, ja edelleen pystyttää mahtava asema 800 tuhannelle kilovattivoimamäärälle. Hävittämällä kosket ja tämän aseman muodostamisen kautta muuttuu Dnieper täydelleen kulkukelpoiseksi ja saa se Volgan merkityksen. Pelkästään tämä asema vähentää hiilen kulutusta 100—170 miljoonalla puudalla. Saman piirin neljäs asema tulee Grusdenshkaan. Kaikki nämä asemat voidaan yhdistää toisiinsa samaksi kokonaisuudeksi hyödyttämään koko Donin aluetta. Täten tarjoutuu tilaisuus mekanisoida hiilen hankinta, luoda kaivostyöläisille paremmat työ- ja elämisehdot, pumpata vettä, rakentaa johtoja, vieläpä vähentää työläisten vaarakin hiilen saannin samaan aikaan lisääntyessä. Edelleen mainittakoon Belokaliivinskaja, lähellä Volgaa antrasiittisessa piirissä. Se voidaan yhdistää Kaukaasiassa sijaitsevan aseman kanssa läheiseen vuorovaikutukseen. Seuraava asema on Terekin varrella lähellä Gruusiaa. Siltä asemalta käy mahdolliseksi siirtää sähkövoimaa myöskin Gruusiaan. Vihdoin Grosmoon Kaukaasiassa tulee asema naftan valmistusta varten.

Kalitvinskajan asemalta voidaan vastaavan rautatieradan rakentamisen kautta siirtää naftaa Volgalle ja sen kautta vähentää laivain naftan käyttöä. Saratovin asema voimistuttaa teollisuutta Saratovin piirissä. Kasanissa palvelee Svjäsken asema polttoturpeen ja puitten hankinnassa. Nämä asemat sähköistävät Volgan ja maatalouden. Lähellä Kasania rakennetaan asema etupäässä maatalouden sähköistämistä varten. Keskisissä teollisuuspiireissä pystytettävät asemat tulevat käyttämään Moskovan läheltä saatavaa hiiltä ja polttoturvetta. Polttoturpeella Nishnij-Novgorodissa käypä asema voimistuttaa kemiallista ja metallin jalostusteollisuutta ja varustaa osittain Sornovin tehtaat. Jegarovan asema tulee antamaan sähkövoimaa Moskovaan. Moskovalaisella hiilellä käyviksi rakennettavat Kashevskajan ja Episanskajan aseat luovuttavat osan voimaa Moskovaan ja sähköistävät Moskovan läheisen kivihiilialueen. Bjologorodin sähköasema tulee sähköistämään koko Kurskin rautatien aina Mariopoliin asti. Pietarin piiriä tulevat sähköistämään Olhavalle, Syvärijoelle ja lähelle Pietaria, "Rajennoi Obsesvan" aseman lähelle rakennetut sähköasemat. Täten käy mahdolliseksi siirtää Pietarissa nykyään sijaitsevat 27 sähköasemaa toisiin piireihin. Uralin piiriin rakennetaan antrasiitilla käyvät Kiselovskajan, Tsusosvkajan, Egorjeskajan ja Tshelliabinskajan asemat. Kaikki yllämainitut asemat, sijoitettuina tärkeimpiin keskuksiin, yhdistävät huomattavat alat Venäjää yhdeksi kokonaisuudeksi. Erikoisena kysymyksenä on Muurmannin radan, Siperian ja Turkestanin sähköistäminen. Tämän suunnitelman toteuttaminen voidaan toteuttaa omin keinoin, mutta tähän on käytettävä huomattava määrä työvoimaa.

Sähköistämissuunnitelman saamme toteuttaa lähimmän kymmenen vuoden kuluessa. Sähköistämisen seuraukset ovat Venäjän kehitykselle suunnattomat Elävään voimaan verratessa tämä merkitsee samaa kuin heittää työrintamalle 15 miljoonaa uutta työläistä, kun työtä kullakin asemalla tehdään 8 tuntia vuorokaudessa. Jos työaika vuorokaudessa olisi 16 tuntia, niin tällöin korvattaisiin jo miljoonan ihmisen työvoima.

JUTUN JATKOA

Leniniä ylistetään

Hampaita purren on valkoinen ulkomaalainen sanomalehdistö pakoitettu tunnustamaan kieltämättömän tosiasian kommunismin voitokkaasta kulusta sen ahjosta — punaisesta Venäjästä — kauaksi länttä kohden, kuin myöskin neuvostotasavallan suurten johtajain maailmanmerkityksen ja vaikutusvallan. "Colos Rossissä" antaa muuan Smolenski seuraavan luonteenkuvauksen Leninistä:

Lenin on nykyään epäilemättä yksi huomattavimmista historiallisista henkilöistä maailman näyttämöllä. Hänen tavaton vaikutusvaltansa köyhälistöjoukkoihin Venäjällä ja Lännessä, hänen erikoinen asemansa Venäjän diktaattorina — "punaisena tsaarina" — kiinnittää häneen tahtomatta koko yleisen huomion. Mielenkiintoista on sentähden koettaa kuvata häntä poliittisena toimihenkilönä ja ihmisenä. Bolshevistinen Moskova on nykyään muuttunut jonkinlaiseksi sosialistiseksi Mekkaksi, jonne suuntaavat matkansa sosialistiset pyhiinvaeltajat miltei kaikilta maailmanääriltä. Suotta ei kolmas kommunistinen Internationale, jonka varsinainen innostuttaja on Lenin, ole hallitusasuinpaikakseen valinnut Moskovaa. Ja lisäksi: venäläinen bolshevikinen teoria ja käytäntö saa osakseen voimakasta vastakaikua, ja sovittavat sitä vississä määrässä käytännössä Lännen laajat sosialistiset joukot, etupäässä Saksassa ja Italiassa".

Edelleen on Smolenskin kirjoituksessa mielenkiintoinen huomautus siitä, että tätä vallankumouksellisen keskustan siirtoa Lännestä Itään ennustettiin jo v. 1902. Ja kuka ennusti? Niin ei kukaan muu, kun nykyinen kiivain bolshevismin vihollinen, K. Kautsky! Nykyään puoleksi unhoittuneessa (arvatenkin itse tekijän) kirjoituksessa "slaavit ja vallankumous" ("Die Fackel" v. 1902) ennustaa K. Kautsky 17 vuotta takaperin

"Vallankumouksellinen keskusta siirtyy Lännestä Itään. 19-vuosisadan alkupuoliskolla on se Ranskassa, osaksi Englannissa. V. 1818 liittyy Saksa vallankumouksellisten kansojen joukkoon. Alkaneelle vuosisadalle antavat leimansa sellaiset tapahtumat, jotka aiheuttavat ajattelemaan, että on valmistumassa jatkuva vallankumouksellisen keskustan siirtyminen, nim. sen siirtyminen Venäjälle..... Venäjä, joka ennen niin suuressa määrässä on ammentanut vallankumouksellista alotetta Lännestä, on muodostunut vallankumouksellisen tarmon lähteeksi viimeksimainitulle."

Niin, jolloinkulloin oli Kautsky selvänäköinen! Ja eikö ole merkillepantava seikka se, että tämä huomautus ijäkkäälle sosialistiluopiolle kaikuu juuri valkoisen lehden palstoilta?

Venäjän valkokaartilaisten mietteitä

Samaan aikaan kun Neuvosto-Venäjä vastaanotti uuden vuoden, täynnä toiveita rappeutumistilanteesta saavuttamastaan nopeasta ja menestyksellisestä voitosta, täynnä laajaperäisiä suunnitelmia uuden elämän rakentamisesta, vallitsee valkokaartilaisessa vastavallankumouksellisessa leirissä syvästi masentunut mieliala. Kas tässä mitä kirjoittaa esimerkiksi pariisilaisessa "Svabodnia Myslissä" herra Vasiljevski — Re — Bukva:

"Ei saa itseltään salata Wrangelin vastoinkäymisen varsinaista määrää. Me olemme menettäneet viimeisen toiveen voidaksemme palata meidän Venäjälle, jommoisena me sen tiesimme ja jommoisena me sitä rakastimme.

Tuhoutui ei ainoastaan viimeinen kenraali, mutta tuhoutui myöskin viimeinen toive valkoiseen Venäjään nähden. Sitä ei enää ole olemassa, se on kuollut. Kuollut on ei ainoastaan Klimovitshin Venäjä (tunnetta tsaarin aikuinen santarmipäällikkö. Käänt. muist.) mutta Miljukovinkin Venäjä. Sitä ei ole olemassa eikä eitä tule, kuten ei myöskään tule uutta Denikiniä tahi uutta Wrangelia.

"Yrittävät säilyttää rohkeutta edes sanoissa, puhutaan jotain Wrangelin 'säästyneistä voimista', hänen armeijansa 'uudesti muodostamisesta', kenraali Peremikinistä ja vieläpä Balahotvitshista. Ei saa pettää itseään eikä ihmisiä. Meillä porvarillisen psykologian ihmisillä ei ole mitään. Me olemme voimattomat, me olemme tehneet vararikon."

Toinen valkokaartilainen, herra Pilenko, niinikään tunnustaa, että "alakuloisuus valtaa mielen". Hän "arvelee vakavasti, että ennen viitta vuotta palaamista takaisin Venäjälle ei ole ajattelemistakaan."

Porvarillisia valkokaartilaisia elähyttivät tähän saakka varmat mahdollisuustoiveet palata takaisin Venäjälle ja saada entiset rikkautensa. Nyt ovat nämä toiveet haihtuneet. Heidän velkoihinsa ei enää luoteta, ja sentähden tulee herra Pilenko siihen johtopäätökseen, että "täytyy etsiä työnansiota."

Mutta mitään erikoisalaa nämä ihmiset eivät tunne. Työtä on täytynyt tehdä mitä sattui, vaikka yksinkertaisinta, kaikkein raskainta. Ja herra Pilenko antaa näille neuvon:

"Täytyy köyhälistyä. Tämä on hiveä neuvo. Mitenkä paljon ilkeä puutetta ja kauhua eikö siihen sisälly. Mutta päättävä ja aikaansaa tapahtuava köyhälistyminen ilmenee siitä huolimatta ainoana pelastuksena monelle tuhannelle venäläiselle."

"Bulgariasta te ette mistään hinnasta voi hankkia itsellenne kodinpalvelijoita. Paljon huolestumisen aihetta antaa tämä seikka myöskin Ranskassa ja Englannissa. Minä en puhu muista ammateista kuten saappaiden kiillottajista, kadunlakaisijoista j. n. e. Ettehän te, hyvät herrat kaikki voi olla autonkuljettaja. Autonkuljettajana voi venäläinen pakolainen ansaita kymmeniä tuhansia."

Sellaisia ovat Ryssän valkokaartilaisten mielialat ja tulevaisuusunelmat nykyään.

Keltainen unionisti

Eräässä skotlantilaisessa työväenlehdessä tehdään seuraavanlainen sattuva joskin irooninen kuvaus tyypillisestä keltaisesta työväenjohtajasta seurakuntineen:

Hän piti parhaillaan puhetta ammattiyhdistystovereittensa konferenssille. Hän oli maltillinen ja käytännöllinen. Elämänkatsomuksensa ja olemuksensa kuvastivat omanarvontuntoa. Hänhän oli virkailija, hyvinvoipien ja jumalaapelkääväisten vanhempien poika, joiden oli onnistunut säästää muutama sata puntaa ja sijoittaa ne osuusliikkeeseen. Maltillisuus työnantajia kohtaan, sanoi hän, on yksi välttämättömiä ominaisuuksia, mitä meidän pitää omata, jos tahdomme menestyä. Kommunistiset hulluttelut ovat kaikki turhuutta. Meidän täytyy hyväksyä nykyinen perustuslaillinen menettelytapa, jos tahdomme aikaansaada jotain muutosta; ellemme sitä tee, niin joudumme alakynteen. Parlamenttaarinen puolueemme loistaa tällä hetkellä monumenttaarisena majakkana ja sottaen meille tietä, mitä meidän talisi kulkea; kaikki yhteiskuntakerokset valtiossamme antavat puoluejohtajillemme tunnustuksen käytännöllisen saattavaisuuden ja älyn mieheinä. On suureksi kunniaksi Englannille tällä hetkellä, että työväenmiehiä istuu parlamentissa. Sata vuotta sitten olisi sellaista ajatustakin pidetty sulana hulluutena. Kuinka ja miten on kaikki tämä voinut tapahtua? Se on tapahtunut kaikkien valtiomme yhteiskuntaluokkien yhteistyöllä, työskentelemällä käsikädessä niinkuin teimme suuren maailmansodan aikana. (Aploodeja ja kerkeyttämistä). (Tällä kohdalla puhujalle jätettiin sähkösanoma, jonka hän luki kuulijoille: "Kabinetilla on ilo nimittää teidät työväen neuvonantajaksi 2,250 punnan vuosipalkalla." (Suurta suosionosotusta.) — Kuulkunta nousee ja laulaa "Iloista veitikkaa". Kokous päättyy kiitoksen äänestämiseen puheenjohtajalle. Ja edustajien keskustelun ytimenä oli: "Jumal'avita, siinä on onnen poika."

Hoquiam, Wash.

Hitonmoisen mölinen ovat päästineet tämän perukan puutavaraporhot, koska kaupunkimme päivälehdessä oli melkein koko sivun käsittävä selostus heidän valituksistaan. Siinä tehtiin ihan numeroilla selkoa, kuinka huonoon asemaan he ovat joutuneet etelän puutavaraporhoihin verraten.

Ensinnäkin selostetaan, kuinka markkinat ovat siirtyneet etelään sen takia kuin he eivät pysty kilpailemaan etelän puutavaraliikkeen kanssa. Sitten numeroilla näytetään että he ovat tammikuussa pystyneet myymään puutavaraa ainoastaan 54 prosenttia verrattuna etelän kauppaan. Sitten mainitaan syyt mitkä tämän aiheuttavat. Ensinnäkin etelässä on 10 tuntinen työpäivä ja palkka vaihtelee $1.75—$2.25, sitävastoin kuin täällä on 8 tunnin työpäivä ja palkka vaihtelee $3.20—$360 päivältä. Niinollen menee työpalkkoihin jo 65 prosenttia ja loppu 45 prosenttia menee tukkien ostoon.

No niin, siitä sen nyt näette kuinka huonoon asemaan ovat joutuneet täkäläiset puutavarakapitalistit, että he jäävät ihan puille paljaille näiden laskelmien perusteella. Mutta mistä heille tulee sitte ne komeat automobiilit ja suuret palatsit? Ne eivät